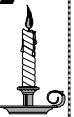
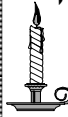

בס"ד כט' מר-חשון ה'תשע"ח

הדלקת נרות - 16: 21
צאת השבת - 17: 11
רבנו תם - 17: 44

שעון חורף - לפי הלוח המדוייק של "אור החיים"

שנה שמונה עשרה - עלון מס' 888

@ השבת "מברכין החודש" - אין אומרים "צדקתך".
@ ר"ח כסלו יחול ביום ראשון הבא עלינו לטובה.
יחדשהו הקב"ה, לששון ולשמחה, לישועה ולנחמה
לפרנסה טובה לבשרות טובות, ולגשמים בעיתם, אכ"י"ר.

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובפרט לאברהם יגל בן רעות נ"י

בדוק ומנוסה - סגולה גדולה
להשתתף בסעודה הרביעית
בבית"ב "אוהל-מועד" ב- 20:30

פרשת תולדות

פפטידון: "מחד חודש"
(שמואל א' כ')

מרתק - ראו בעמוד 2
סיפור מההפטר

❖ "ורב יעבוד צעיר"

הרבי אמר לתלמידים "ורב יעבוד צעיר" אם אתה רוצה לגדול רב, צריך אתה להתחיל לעבוד מצעירותך.

❖ "הנה-נא יקנה י"א ידעתי יום מותי" (כ"ז ב)

מה טעם נתיירא לוא באותו יום מפני יום המיתה? שכן אמר תרגום יונתן, כי ערב פסח היה אותו היום ולפיכך ציוה להביא שני גדיים, אחד לקרבן פסח ואחד לקרבן תגיגה. והנה הגמרא אומרת כי בפסח נולד יצחק. והלא כלל הוא שהקב"ה יושב וממלא שנותיהם של צדיקים מיום ליום (ר"ה י"א). ידע יצחק שימות בפסח, אך לא ידע באיזה פסח ימות. לפיכך אמר באותו יום של ערב פסח: "לא ידעתי יום מותי". (יסוד התורה)

❖ "וישמע יעקב אל אביו וא"ל אביו"

מה הפירוש "אל אביו ואל אמו"? אלא שהיו כאן שני ציוויים, אביו אמר לו "קח אשה מחר" ורבקה אמרה לו "קום ברח מכאן מעשו לחרך", וזה שכתוב וישמע יעקב אל אביו דהיינו לקחת אשה, ואל אמו לברוח לחרך.

❖ "את-בגדי עשוי בנה הגדל... ותלבש את-יעקב בנה הקטן"

לשם מה מציין כאן הכתוב כי עשו היה בנה הגדול ויעקב היה בנה הקטן? ברם, היה זה ניסיון מצד רבקה לראות אם עצתה תצליח אם לא. היא נטלה את בגדיו של עשו, אשר מלבד גילו הרי גם במבנה גופו היה יותר גבוה ורחב מיעקב, וניסתה להלבישם על יעקב הקטן, לראות אם יהלמו אותו. ואמנם לבסוף כך היה: "ותלבש את יעקב בנה הקטן". הבגדים הלמוהו כאילו היו אלה בגדיו שלו ונתפרו לפי מידתו.

❖ "הקל קול יעקב והידיים ידי עשוי" (כ"ז כ"ב)

בזמן שקולו של יעקב מצוי, אין הידים ידי עשו (מדרש רבה) לכאורה הרי לפי משמעות הלשון מובן שהקול קול יעקב והידיים ידי עשו היו בבת אחת? אלא שבפסוק כתוב: הקל (חסר וא"ו) קול ועשו והכוונה, אם קולו של יעקב היה קל, אז והידיים ידי עשו. אבל בזמן שהקול קול יעקב (מלא) - אין הידיים ידי עשו (הגר"א), והמעין במדרש יראה שזה באמת הפרוש הפשוט. (פניני תורה)

פינת הניבים והפתגמים

יצא שמו למרחוק = נתפרסם.

דוגמה: שמו של ראש הישיבה יצא למרחוק ברחבי העולם גם בתחומי הרפואה.

מקור: ויצא שמו עד-למרחוק [דברי הימים ב' כו טו].

(ניבונכוק)

❖ "ואלה תולדות יצחק בן-אברהם" (כ"ה י"ט)

- ❖ לַדַּת יַעֲקֹב וְעֵשָׂו.
- ❖ עֵשָׂו מוֹכֵר אֶת הַבְּכוֹרָה לַיעֲקֹב.
- ❖ רָעַב בְּאֶרֶץ, וַיִּצְחַק עֹבֵר לְגוֹר בְּנָרָר.
- ❖ יַצְחַק כּוֹרֵת בְּרִית עִם אַבְיִמֶלֶךְ.
- ❖ רִיב רוּעִי יַצְחַק וַאֲבִימֶלֶךְ עַל הַבְּאֵרוֹת.
- ❖ יַצְחַק מִזְדַּקֵּן וְעֵינָיו כְּהוֹת, שׁוֹלַח אֶת עֵשָׂו שְׂבִיבָא לוֹ צֵיִד פְּדֵי לְבָרְכוֹ אַחֵר כֶּף.
- ❖ רַבְקָה עוֹזֶרֶת לַיעֲקֹב לְזִכּוֹת בְּבָרְכָה.
- ❖ עֵשָׂו מְגַלֵּה שְׂיִצְחַק "הַתְּבַלְבֵּל" וּבִרְךְ אֶת יַעֲקֹב, וּמַחְלִיט לְהַרְגֵּ אֶת יַעֲקֹב.

❖ "ואלה תולדות יצחק בן-אברהם" (כ"ה י"ט)
הפרשה הקודמת מסתיימת במילים: "על פני כל אחיו נפל". זה לא לרמוז כי כאשר יפול ישמעאל באחרית הימים, תזרח אז שמשו של משיח בן דוד שהוא מתולדות יצחק בן אברהם.

❖ "ויחפר באר אחרת ולא רבו עליה ויקרא שמה רחובות" (כ"ו כ"ב)

שתי הבארות הראשונות מרמזות על שני המקדשים הראשונים, שאז עוד הייתה לאויבים שליטה לריב עליהם ולהחריבם. ואילו הבאר השלישית מרמזת על בית המקדש השלישי לעתיד לבוא, שעליו לא יהא עוד שום קטרוג. אזי יהיה רחובות - בני ישראל יחיו בהרחבה ובשלווה ושום אומה לא תעיז לנגוע בהם לרעה. (רמב"ן)

❖ "הלעיטני נא מן האדום"

"הלעיטני נא מן האדום" ר"ת המן, כמו שעשו מכר את הבכורה ליעקב עבור לחם וניזד עדשים, כך המן נמכר למרדכי עבור כסף.

❖ "ויאמר לבן, לא יעשה כן במקומונו לתת הצעירה לפני הבכירה"

יעקב מסכם עם לבן שיעבוד למען רחל בתו הקטנה 7 שנים. לבן מרמה אותו ומביא לו את לאה האחות הבכורה. יעקב שואל את לבן, "ולמה רמיתני?"

לבן עונה לו שאצלם יש כבוד לבכור ויש סדר ושומרים על המסורת, ורומז בכך שלא כמו שאתה עשית שרימית ולקחת את הבכורה לאחיד. יעקב מקבל את המוסר של לבן.

❖ "גשה נא ואמשך בני" (כ"ז, כ"א)

"גשה נא" ר"ת גן. אומר ה'יציצים ופרחים" (בנו של ה"בן איש חי") שיש כאן רמז למה שאמרו חז"ל כשכנס יעקב אבינו ע"ה, נכנס עמו ריח גן עדן. (ב. בר דין הי"ו)

הסידור מכתול מדרש עמי!

העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.

ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חיידוש": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

פירוש חידוש נפלא

ההבדל בין עשיו הרשע לדוד המלך

"ויבא עשיו מן השדה והוא עטיף"
 בגמרא (בבא בתרא דף טז, ב') יש קווים לגנותו של עשיו.
 "אמר רבי יוחנן, חמש עבירות עבר אותו רשע באותו היום":
א. בא על נערה מאורסה - כתוב כאן: "ויבא עשו מן השדה" כתוב שם (דברים כ"ב): "כי בשדה מצאה".
ב. הרג את הנפש - כתוב כאן: "עייף" וכתוב שם (ירמיהו ד'): "אוי נא לי כי עיפה נפשי להורגים".
ג. כפר בעיקר - כתוב כאן: "למה זה לי", וכתוב שם (שמות ט"ו): "זה אלי ואנוהו".
ד. כפר בתחיית המתים - שכתוב, "הנה אנכי הולך למות".
ה. וטט את הבכורה - שכתוב: "ויבא עשו את הבכורה".
 ואילו אצל דוד ששרג את אוריה החיתי וכביכול לקח את אשתו, כתוב: "כל האומר דוד חטא אינו אלא טועה" (שבת נו). האין זה משוא פנים של החכמים!!
דוד היה צדיק ולכן לא חשדוהו שעשה עוון **ואילו עשיו רשע** ובוודאי שאם אמר שיהרוג את יעקב כנראה יכול הוא ומסוגל לעוד הרבה עבירות אחרות...

"בניך כשתילי זתים" - חינוך

אימון ושיתוף פעולה

רק כאשר האב פונה לבנו מתוך אימון שהוא אכן רוצה להתקדם וקורא לו לתת את ידו להצלחתו, יכולה להרקס מערכת יחסים המקדמת את הן. כשהאב מתייחס לכוחות הטוב הקיימים בבנו ומכבדו כשותף שווה ערך בתכלית החינוכית, הוא נותן לו כח להתחיל לצעוד בדרך זו. אובדן קשר בין הורים לילדיהם - מקורו בחוסר אימון. כאשר הורים אינם מאמינים לילדם שהוא אכן רוצה להתקדם ולהיות טוב יותר, ואפילו חושדים בו שכונתו רק להתנגד ולהזיק, הילד אינו מאמין שחוריו פועלים לטובתו. ואז, במקום מערכת קשר והשפעה חינוכית, באה מערכת לחצים המפעילה את הילד בעל כורחו.
 הוראת חז"ל: "יהי כבוד תלמידך, חביב עליך כשלך", היא המחזיקה את קשר האימון ביניהם. כבוד הוא תוצאה ישירה מאימון האב שהבן שותף בתהליך החינוך. מצד אחד, הילד מקבל ממני, ולכן עליו לכבד אותי, ומצד שני, אני מאמין בו ומכבדו כדי להניעו להתקדם.

שיעור התורה הגדול בתבל

ארגון "אברהם יגל" משדר בלויין **בל מוצאי שבת** את שיעורו של הראשון לציון הרה"ג יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" בשעה 20:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים **סעודה רביעית**, בחסות "בית הלחם"

סרכה והצלה

לאפרים ויובד נסימי
 על הסיוע לזיכוי הרובים שיתברכו ברפואה שלימה ובפרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות וירוו נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם

סרכה והצלה

לזרשון וסימה אהרן
 על הסיוע לזיכוי הרבים שיתברכו ברפואה שלימה **ויזכו לזרע קודש בר-קיימא** ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות ובפרנסה טובה

סרכה והצלה

לאבי וזועה אברהם
 להולדת הבן ני"ו. יה"ר שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו, שיתברך בכל מילי דמיטב וברכה והצלחה **ליחזקאל ואסנת אברהם לשמעון ואסתר פרץ**

כל הישועות והברכות

לעזרא והג'ת הכ"י
 שתרומו לסעודה הרביעית בלויין זכות השיעור בלויין וזכות מרן **עובדיה יוסף** זצ"ל תגן בעדם שיתברכו ברפואה שלימה, בפרנסה טובה, שיתמלאו כל משאלות ליבם לטובה וזיווג הגון **לרעות בת חגית** ולעי"נ **אברהם הלוי** בן יעקב ז"ל

סרכה והצלה

ליעקב וזילה דיידו
 שיזכו ברפואה שלימה, פרנסה טובה, אושר ושלווה. יתגשמו כל משאלות ליבם לטובה. זיווג הגון **משורש שנתן למורן וליטל**

סרכה והצלה

לדוד ומרים מוסאי
 שיתברכו ברפואה שלימה ובפרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות וירוו נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם ולשנים טובות ונעימות

סרכה והצלה

בת-שבע שושן
 בת אסתר הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרנ"ב אבריה וש"ה גידיה. רפואת הנפש ורפואת הגוף. ותזכה לשנים רבות **עם בעלה אילן והצלחה לבנותיהם**

סרכה והצלה

למשה וחנה דיידו
 שיתברכו ברפואה שלימה ובפרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות וירוו נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם ולשנים טובות ונעימות

סרכה והצלה

ליצחק ושושנה נסימי
 שיתברכו ברפואה שלימה ובפרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות וירוו נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם ולשנים טובות ונעימות

סרכה והצלה

רפואה שלימה
 לז"י עזריה בת מריאטה שרף נתנאל הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרנ"ב אבריה וש"ה גידיה. רפואת הנפש ורפואת הגוף. ותזכה לשנים רבות וטובות ונעימות

סרכה והצלה

לש'מירון אל-אב' אב' קדרה
 הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו וש"ה גידיו שיחזור לאיתנו הראשון וזיכה לשנים רבות

סרכה והצלה

לניסים וטובה בכורי
 שיתברכו ברפואה שלימה ובפרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות וירוו נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם ולשנים רבות טובות ונעימות

סרכה והצלה

רפואה שלימה
 לזכריה נסימי בת זליכה הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרנ"ב אבריה וש"ה גידיה. רפואת הנפש ורפואת הגוף. ותזכה לשנים רבות וטובות

סרכה והצלה

לשמעון ויפה חכמון
 שיתברכו ברפואה שלימה ובפרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות וירוו נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם ולשנים רבות טובות ונעימות

סרכה והצלה

לע"נ הצנועה והענוה
גולי אמונה
 בת מרדכי וביבי ז"ל יום שיש"ו כסלו פקידת שנתה שתמליץ טוב בעד משפחתה

סרכה והצלה

לע"נ הצנועה והענוה
אברהם הלוי
 בן יעקב ז"ל אי כסלו פקידת שנתו שימליץ טוב בעד משפחתו

שבת שלום זמבזדרך

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם - :

שלמה לארי בן מרים הי"ו
 משה נאמן בן מרים הי"ו
 אברהם נאמן בן מרים הי"ו
 מרדכי עמרני בן רבקה הי"ו
 ישראל פרגי רפאל בן מרים הי"ו
 הוראי-חנניה בן דינה ומיכאל
 באבאי באבאי בן מורנו הי"ו
 יהונתן אייאלי בן שרה הי"ו
 נאה אלעזר בת חנה מנב"ת
 לאיתת יעקובי בן גולשן מנב"ת

לירן מלכה ז"ל בן ריטה שתחיה

משאלה עזרא נאמן בן חנוס ז"ל
 שמואל אברהם בן גולשן ז"ל
 יוסף כרמי בן רחל ז"ל
 נתלי דהן בן רבקה ז"ל
 משיח אליאס בן רחל ז"ל
 דוד נתנן בן מרים ז"ל
 חיים אטון בן לויזה ז"ל
מרדכי לארי ז"ל בן שלמה ושרה שיחיו
בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל

כניסה למסגד או לכנסייה

שאלה : האם מותר ליהודי להכנס למסגד או לכנסייה במקום צורך, או לשם טיול?

תשובה : רבינו הרמב"ם בפירוש המשניות למסכת עבודה זרה (פרק א) למד מדברי המשנה שם, לגבי בית עבודת כוכבים עצמו, "שאסור לנו כמעט לראותו וכל שכן להכנס בו". ודברי הרמב"ם הובאו להלכה בדברי השי"ד (יורה דעה סימן קמט) ובשאר אחרונים שם. והתוספות במסכת עבודה זרה (דף יז ע"ב) למדו מדברי הגמרא שם, שיש להתרחק אפילו מפתח עבודת כוכבים כל מה שהוא יכול וכן פסק מרן בשולחן ערוך יורה דעה (סימן קנ סעיף א), שמצוה להתרחק מדרך עבודת כוכבים ארבע אמות, כלומר, שני מטר. ולפיכך ההולך בסמוך לבית עבודה זרה, כגון כנסייה, עליו להתרחק מפתח אותו המקום לפחות ארבע אמות, שכן הדבר ברור שבתי כנסייה של הנוצרים כולם נחשבים עובדי עבודה זרה, לפי שהם מאמינים שיש אלוה אחר זולת השם יתברך, ואם כן כל שכן שעלינו לומר שיהא אסור להכנס ממש לבתי כנסייה שלהם, שהם בתי עבודה זרה ממש.

רוח הטומאה הנמצאת בבית עבודה זרה

ומלבד האיסור ההלכתי שיש בעצם הכניסה לכנסייה, כתב הגאון רבי חיים פלאגיי בשו"ת חיים ביד (סימן כו), כי הנכנס לבית עבודה זרה, מיד רוח המינות מתלווה אליו, ואף אם לא יפיק רצונו להחטיו, מכל מקום הוא מטמא עצמו בעצם כניסתו לשם, ובפרט כשהנכנס לשם הוא מזרע ישראל זרע קודש, שהחיצונים נדבקים בו, והנכנס לבית עבודה זרה צריך תשובה וכפרה על חטאו.

הנהגת מרן הרב זצ"ל בהיותו רב במצרים

וכשהיה מרן הרב עובדיה יוסף זצ"ל רב ואב בית הדין במצרים, בשנת התש"ח, היה הוא סגן הרב הראשי למצרים, ואילו במשרת הרב הראשי, כיהן אדם בשם חיים נחום אפנדי, שהיה מקורב למלך מצרים, ובעצמו היה חבר בסינאט בקהיר, וחבר האקדמיה ללשון ערבית, ולכן נבחר למשרה זו. ובאותם הימים, מת קונסול נוצרי נכבד מאד במצרים, ולהלייתו הזמינו השלטונות את רבה הראשי של המדינה להשתתף בהלוויה, ולייצג את הרבנות הראשית. ובהיותו והרב הראשי היה חלש משמע, פנה אל מרן הרב זצ"ל, שילך הוא במקומו להלוויה. ומשמע מרן זצ"ל שהמנהג הוא שנכנסים כולם לכנסייה, ששם מונח המת, ושומעים שם את תפילות הנוצרים וכדומה, הודיע לרב הראשי, כי בשום אופן הוא אינו מוכן להכנס לכנסייה, והלה לחץ אותו מאד שישכים לכך, משום שאילו לא ישתתף אף נציג רשמי מטעם הרבנות, עלול הדבר לעורר תקרית דיפלומטית רצינית. אבל מרן זצ"ל לא הסכים לדבריו, וטען כי אדרבא, עצם השתתפותו של רב היהודים באירוע כזה, היא חילול ה' מאין כמותו, ובזיון דת היהודים לפני הגויים. ולפיכך נותר איתן בדעתו, ולא השתתף שום נציג מטעם הרבנות בהלוויה, ושלום על ישראל.

כניסה למסגד של ישמעאלים

אלא שלענין כניסה למסגד, מבואר בדברי הרמב"ם בתשובה, השישמעאלים אינן נחשבים לעובדי עבודה זרה, לפי שהם מאמינים בה' יתברך לבדו, ואין בכל אמונתם שום כפירה בה' יתברך, מלבד מה שדתם מלאה הבליים ואמונות משובשות, אבל לא בדבר שיגרום להם להיות נחשבים לעובדי עבודה זרה. ועל כן אנו מיקלים למכור את הקרקעות בשנת השמיטה לישמעאלים על פי היתר המכירה, אף שאסור למכור קרקע בארץ ישראל לעובדי עבודה זרה, וזאת משום שאין הישמעאלים עובדי עבודה זרה. מבואר כי המסגדים אין דינם כדין בית עבודה זרה ממש, ומותר מעיקר הדין להכנס שם.

**הידעת ? סיפור מההפטרות
הפטרות תולדות: "מחר חודש" שמואל א' כ'**

הקשר שבין ההפטרות לבין ראש חודש :

הפרק מתאר חגיגת ראש חודש והעלילה נסובה מסביב לנעשה בסעודת ראש חודש. שאול וביתו עומדים בפני מציאות בלתי צפויה, המעמידה בסכנה את המשך מלכותו וטורפת לו את הקלפים. שאול ראה את בניו ממשיכים את בית מלכותו ומייסדים שלשלת שתאריך ימים. ברם, לא כך ראתה ההשגחה את פני הדברים, אם מפתא חטאי שאול ואם בגלל ההבטחה הקדומה של "לא יסור שבט מיהודה" שנתנה את המלכות למלכים משבט יהודה. שאול עומד בפני הברירה לקבל את המציאות החדשה, להסתגל אליה ולפעול במסגרתה, או לנסות ולהתנגד לה. בשאלה זו, נחלקו דרכיהם של שאול ויהונתן. שאול מנסה להתברר ולקיים את המציאות הקודמת ואיננו מוכן לגלות גמישות ולהכיר בתמורות שחלו, ואילו יהונתן מבין שמהלך המלכות הישראלית שונה ולא יחזור למצב שאביו מייחל אליו, ועל כן יש לקבל את החדש, להכיר ולפעול בו. לכן, בעוד שאול נלחם מלחמה נואשת וחסרת סיכוי כנגד דוד, הרי שיהונתן מתחבר לדוד, מכריז על הכרתו במלכות דוד ומחפש דרך לפעול במסגרתו. ההכרזה של "מחר חדש" מעמידה אותנו על כך שתקופה חדשה ומציאות חדשה, קרבה ובאה.

הפטרות תולדות המקורית היתה צריכה להיות "משא דבר" במלאכי א'.

בפרשתנו: הנושא המרכזי הוא המאבק בין יעקב לעשו. מערכת זו, של אהבה ושנאה מתחילה בהורים: "ויאהב יצחק את עשו כי ציד בפיו, ורבקה אוהבת את יעקב". המאבק בין האחים מתחיל עוד בהיותם בבטן אמו: "ויתרוצצו הבנים בקרבה". עשו מכר את בכורתו ליעקב, וממילא גם הברכות מגיעות לו ולא לעשו. עשו אינו מספר שאיננו עוד בכורו. יעקב נוטל בדין את הברכות, שיצחק רצה להעניק לעשו. אך עשו אינו מקבל את הדרך בא קיבל יעקב את הברכות, והופך להיות לשונאו של יעקב. "וישטם עשו את יעקב על הברכה אשר ברכו אביו". יעקב נאלץ להימלט מפני אחיו בציווי הוריו לפדן ארם. השנאה בין האחים היא סמל לשנאה בין העמים לדורות. כך מברך יצחק את יעקב: "יעבדוך עמים וישתחוו לך לאומים", ואת עשו הוא מברך: "ואת אחיך תעבוד". ר' שמעון בר יוחאי קובע כי השנאה הזאת של עשו ליעקב היא שנאת נצח: "הלכה היא, בידוע שעשו שונא ליעקב". ר' שמעון משתמש בביטוי: הלכה. אין טעם ונימוק לשנאה ששונא עשו את יעקב. שנאה זו היא כהלכה פסוקה. עשו שהוא אדום יתקב לסמל השנאה של העמים לישראל. עשו הוא הרודף הגדול שמלחמתו ורדיפתו אינה פוסקת לעולם. בהפטרות: נבחרה נבואתו של מלאכי, אחרון הנביאים, המעמידה את יעקב ועשו זה מול זה, והקובעת כי יעקב ועשו אינם רק שמות של אנשים אלא שמות של עמים הקיימים לעלם. וכשם שרובה אהבה את יעקב כך אוהב הקב"ה את ישראל: (בצפיה לגאולה ג.י.פ.)

אופנוע של "איחוד הצלה"

סיפור מלא במסרים ותובנות לחיים.
 "הסיפור התרחש לפני ארבעה חודשים". היינו כמה משפחות בפארק הירקון עם הילדים. הילדים משחקים במתקנים, הגדולים על אופניים, הנשים מפטטות ואנחנו הגברים עושים מגל. כולנו אנשים חילוניים אבל עם כבוד לדת. כולנו מכירים מנעורים, ונהנים לצאת מפעם לפעם באמצע השבוע לפיקניק. לדינו הגיע בחור דתי עם ילד קטן ושיחק איתו בכדור, לא בדיק שמנו לב אליו.

ואז חבר שלי תומר הלך לרכב שלו שחנה בחניון כדי להביא פיתות, ומיד חזר עצבני כולו. "יש איזה אופנוע שחונה קרוב לדלת, לא יכולתי להיכנס".

תומר הוא מנהיג טבעי של החברה שלנו. בחור גבוה, בריון ועם פיוזים קצרים. הוא דווקא עם לב טוב עד שמעצבנים אותו, והאופנוע הזה משום מה עצבן אותו. "של מי האופנוע?" צועק תומר, כאילו יש סיכוי שמישהו מהאלפים בפארק ישמע אותו. אבל למרבה ההפתעה, הבחור הצנום עם הילד אומר לו: "אתה מדבר על אופנוע של 'איחוד הצלה'?"

"כן, עם הארגז הגדול מאחור, אדום לבן, זה שלך?"
 "כן, זה שלי" "אז תיקח את הרגליים שלך ותעיף אותו משם לכל הרחוקות", אומר תומר.

הבחור אומר לו: "למה לדבר ככה, דבר יפה".
 "דבר יפה אמרתי? עוד מעט תרגיש את נחת זרועי בלי לדבר בכלל. תעיף את האופנוע לפני שאני יוצא עליך".
 הבחור הביט בו, היה נראה פגוע. "היית רוצה שידברו ככה ליד הילד שלך?" שאל.

תומר הניגש אליו בצעדים מאיימים. הוא רצה ממש להכות אותו. כאן אנחנו עצרנו אותו ואמרנו לבחור: "עזוב, תזיז את האופנוע וזהו. אל תסתבך איתו".

הבחור לקח את הבן שלו והלך מושפל כולו. אצלהו השתררה שתיקה. השתיקה הזו זעקה את כל מה שכל אחד מאיתנו הרגיש בליבו. למה הוא היה חייב להשפיל אותו ככה. ובכלל, הרי לקח את הפיתות מהצד השני של הרכב, אז מה היה דחוף כל כך להטריד את הבחור, אבל הרגשנו שאשים שגם אנחנו חלק מההשפלה שלו.
 הבחור חוזר אחרי כמה דקות וממשיך לשחק עם הבן שלו. לפתע שמענו צעקה: "חגית נפלה מהסולם".

חגית היא בתו של תומר, בת שש, היא שיחקה על סולם חבלים, והיא פשוט צנחה מראש הסולם וכל הילדים החלו לצעוק שמישהו קרה לה. רצנו לשם כמו מטורפים. חגית שכבה על החול. כולה כחולה והיא לא נושמת.

תומר אביה התקרב והחל לצעוק: "חגית, חגית, חגית, תתעוררי. הצילו, הצילו שמישהו יעזור. שמישהו יעזיק אמבולנס", הצעקות שלו נשמעו בכל הפארק.

ולפתע מופיע הבחור הצעיר עם האופנוע, מניח בידיי את הילד שלו. "תשמור עליו, אני מגיע לעזור", ולפני שיכולתי לומר מה אז מי - הוא נעלם בריצה מטורפת.

קשה לי לתאר את הרגעים הללו. היו שם כמה עשרות אנשים שרואים מול עיניהם אסון נורא ואף אחד מהם לא יכול לעשות דבר בנידון. ובתוך הכאוס הזה אנחנו שומעים אזעקת אמבולנס. לא הבנו איך הגיע אמבולנס עוד לפני שמישהו הזמין. מיד קיבלנו את התשובה. האזעקה הגיעה מכיוונו של אופנוע אדום עם ארגז גדול מאחורה... האופנוע עליו היה רשום 'איחוד הצלה'. הבחור הצעיר פתח בידיים מיומנות את הארגז, הוציא

משם כמה פריטים וניגש אל הילדה. זה היה כל כך משונה. תומר החזק והחסון רעד כמו ילדה קטנה, והבחור העדין הזה הפך ברגע למפקד ולשולט באירוע. הוא זרק הוראות לאנשים: "תחזיק את זה, תגישי לי את זה, רוץ לאופנוע ותביאי לי את השקית הכחולה ובמקביל שידר במכשיר הקשר שלו: "תביאו לכאן אמבולנס. מקרה ראש. אובדן נשימה".

הבטנו בו כמלאך ומושיע. הוא פעל בקור רוח ובמיומנות מקצועית ובתוך דקה החלה חגית, שהייתה מונחת חסרת חיים, לזוז ולהשתעל. הוא הצליח להחיות אותה.

זעקות בכי של נשים, וגם אנחנו, הגברים, בכינו. הבחור היה מרוכז. משגיח על הילדה ולדבר עם המוקד.

לאחר כמה דקות שנדמו כנצח - מגיעה אלונקה. פראמדיק ועוד שני גברים מובילים את הילדה לאמבולנס. תומר ניגש לבחור ואומר לו: "סליחה, אני... אני מצטער" ובוכה כולו. הבחור אומר לו: "אין זמן, תעלה לאמבולנס. יהיה בסדר".

באנו אליו כולנו. חיבקנו ונישקנו אותו וביקשנו סליחה. אני לא יכול לתאר מה היה שם. הבחור כמעט התכווץ מכמויות החיבוקים והנשיקות שקיבל.

היינו מרוגשים והבנו שקרה פה משהו שלא קורה לבנאדם בחיים. ביקשנו ממנו את הטלפון שלו ואמרנו לו שנשמור על קשר. באנו לבקר בבית החולים. הילדה יצאה מכלל סכנה. תומר היה שבור ואומלל. הוא כל כך התבייש

ביחסו אל האיש שהציל את בתו. למחרת התקשר אליו. בכה, ביקש סליחה ואמר לו: "אני רוצה לפצות אותך בכסף", אבל הבחור הרגיע אותו ואמר לו: "זה בסדר, אני מוחל לך". ועוד הוסיף הבחור: "אנחנו ב'איחוד הצלה' עושים בכל שבוע את הדברים האלה. זה השכר שלנו. חלילה, אני לא אקח לך שום פרוטה".

תומר לחץ עליו והוא אמר: "אם אתה רוצה תתרום ל'איחוד הצלה', אני לא אקח ממך פרוטה".

חגית שוחררה מבית החולים כעבור שלושה ימים, אבל תומר לא נרגע. הנפש שלו סערה. הוא הודיע לנו שהוא רוצה לעשות מסיבת הודיה ולהזמין את הבחור כאורח הכבוד. הוא קבע מסיבה למצאי שבת, ותיאם עם הבחור שיגיע. הוא הבטיח לו לעשות התרמה ל'איחוד הצלה' כאות תודה. לזה הבחור הסכים.

כאן לכאורה מסתיים הסיפור. אך אף אחד מאיתנו לא העלה על דעתו איך הסיפור הזה יסתיים.

ביום חמישי אור לכ"ג באייר, יומיים לפני מסיבת ההודיה בשעה 3:30 בלילה הוזעק הבחור, אפי גדסי שמו, לטיפול באירוע חירום רפואי. בדרך, ברחוב מנשה בן ישראל בירושלים, פגע בו נהג מונית בעוצמה... אפי נהרג במקום...

בטח שמעתם על אפי גדסי, מתנדב 'איחוד הצלה', שנהרג לפני ארבעה חודשים. הוא האיש שבסיד' הציל את חגית. התביישנו מאוד, והחיים שלנו לא חזרו להיות כפי שהיו... כולנו הגענו להלוויה.

בכינו כמו ילדים קטנים. החזקנו את תומר שהיה קרוב לעילפון. אני לא יכול לתאר את הצער שלו ולא פחות מזה את תחושת האשמה שלו. הרגענו אותו ביקש ממנו סליחה ואפי מחל לו, אבל הוא הרגיש כאילו חלק מהלב שלו מת.

כמה שאנחנו התחזקנו - תומר התחזק פי כמה. אני מדבר על כפיפה גדולה שלו, תפילות, שמירת שבת מלאה. הכל בזכותו ולעילוי נשמתו של אפי. (חיים ולדר)